

LOS SET SALMOS

PENITENCIALS

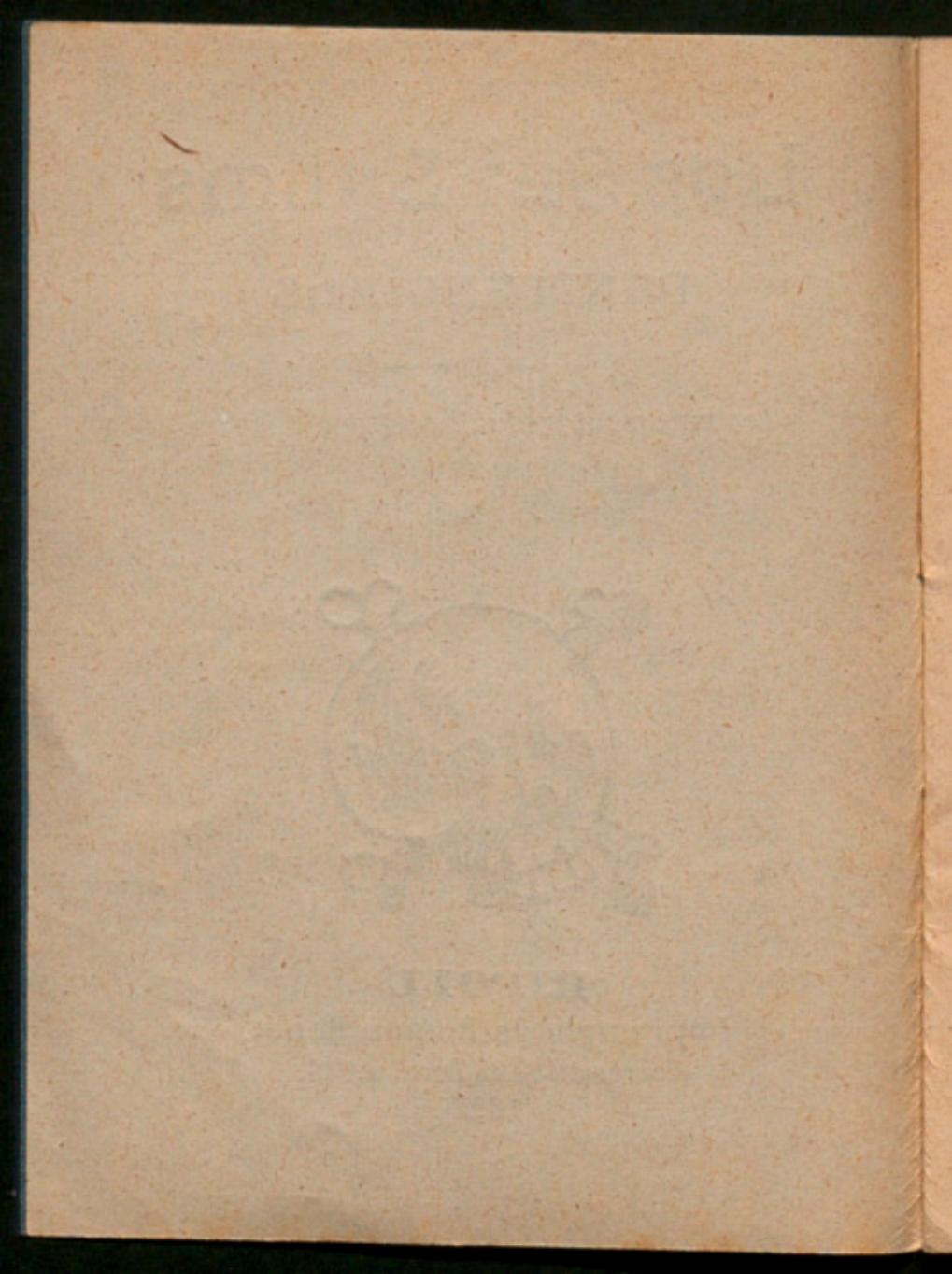
*Ara novament traduhits del llatí à nostre
vulgar catalá,
segons lo sentit literal.*

RIPOLL

Impremta de Ramon Bonet,
carrer de Sant Pere, n.º 16.

1897

Aña. Ne reminiscaris Psalm. 6.

Vos veitg irritat, Senyor, pero
detingau vostra ira: á penas mon
cor respira, no'm tracteu donchs
ab rigor.

Tingau mes prest compassió, y
cureu ma malaltia; pues mos ossos
tot lo dia son en gran agitació.

Tot en mi es conturbat, no te-
nen mos dolors mida: ¿Cuant me
dareu ab la vida la pau y tranqui-
litat?

Ah! vehent ma trista sort mos-
traume benevolencia, y per vostra
gran clemencia deslliuraume de
la mort.

Si visch vos alabaré; pero si vo-
leu que moria, ¿cóm vostra infi-

nita gloria en la fossa cantaré?

De plors inundo mon llit, geme-gant ab gran ternura, ni alivio ni dolsura conech en tota la nit.

Vehent tant temps dins mon cor de mos enemichs la turba, lo meu ull tot se conturba per lo foch de mon furor.

Fugiu de mi enemichs, autors del mal y desgracia, en mon Deu he trobat gracia, fugiu, fugiu donchs inichs.

Ja tenen fi tots mos plors, la mia veu es oida, y 'm dona salut y vi-da lo Senyor Rey dels Senyors.

Que eixos enemichs malvats, confusos de sa vilesa, sian donchs ab gran prestesa conturbats y ate-rrats.

Psalm. 31.

Aquells que son perdonats, ah Deu meu, que son ditxosos! Qué

alegres, qué gososos vehent sos pecats borrats!

Ditxós qui sincerament y ab dolor sos crims declara! La gracia son cor ampara, de pau gosa á tot moment.

Ah! per no jo declarar ma culpa cuant ho debia, de pena me consumia, no feya sino cridar.

Deu meu, quín cruel torment! Contra de mi nit y dia, agravada jo sentia vostra ma molt fortament.

Mon silenci, mon error, remordiment me causaban, com espina atravesaban continuament mon cor.

Pero venint á pensar en vostra bondat propicia, Deu meu, ma gran injusticia no vulgui mes ocultar.

Confessaré mon pecat, diguí en vostra presencia: aixó fet, ab gran clemencia per Vos fonch prest perdonat.

Cuant tots vostres sants veurán
quem sou estat exorable: vostra
bondat inefable en son temps im-
plorarán.

Que vingan trons, tempestats,
de mals molt gran afluencia; fu-
girá de sa presencia, per Vos se-
rán deslliurats.

En esta tribulació, com ells en-
vers Vos recorro, ab un cor rendit
imploro Deu meu, vostra protecció.

Y pues en Vos he trobat mon re-
fugi y alegria, deslliuraume avuy
en dia de 'ls mals que estich ro-
dejat.

Pero qué oich! Deu clement! de
quin plaher mon cor gosa! oich
vostra veu amorosa, quem diu in-
teriorment:

*Jo te manifestaré de ma santa
lley la via, jo seré sempre ta guia,
en tú mos ulls fixaré.*

No vullau, donchs, cegament
mortals que 'l mal estimula, ser

com lo caball y mula que están
sens enteniment.

Pero Vos, Deu poderós, poseu fré
á sa malicia, castigueu ab gran
justicia los que no venen ab Vos.

Si; ab flagells tractará dels pe-
cadors l' arrogancia; sos favors en
abundancia qui es fiel logrará.

Eixa equitat del Senyor vos cau-
se donchs alegria, justos que sem-
pre per guia sa lley teniu en lo cor.

Psalm. 37.

Sosseguéu vostre furor, detin-
gau vostra justicia, segons me-
reix ma malicia no 'm castiguéu,
no, Senyor.

Ah! las feridas mortals de vos-
tra ma venjadora me fan sufrir á
tota hora un sens número de mals.

Vehent vostre gran furor, totas
mas carns son malaltas; y consi-
derant mas faltas no tinch mes
pau en mon cor.

Per ellas so aterrat com per car-gas molt pesadas; com cabells multiplicadas mon cap han sobre-pujat.

Exhalant un vil fetor mas cicatrices podridas; y mas culpas escondidas son un eugh roserador.

Camino tot inclinat á vista de ma vilesa, y sempre dins la triste-sa lo meu cor es sepultat.

Es turbat mon esperit per mol-tas ilusions vanas, no veitg parts algunas sanas en mon cos tant aflaquit.

— ¿Qui es capás de exprimir de mos mals la violencia?...Gemego ab vehemencia, cóm podré jo re-sistir!...

Tots mos desitgs son en Vos, si sabeu perque suspiro, ah! cuant envers Vos me giro no'm siau, no, rigurós.

Está mon cor conturbat, ma for-sa veig acabada, es ma vista ente-

nebrada com núvols en tempestat.

Mos parents y mos amichs (Deu meu ¡qué fatal desgracia!) contra mi ab gran audacia se giran en enemichs.

Fins mos companys han fugit; y molts que ma mort volian ab rabbia me perseguijan, per mes que fos afluxit.

Altres ab malignitat frauds y enganys meditaban, y de crims me carregaban als cuales may jo he pensat.

No obstant pacientment eixos mals Deu meu, sufria, sort y mut aparexia sens probar fos innocent.

Vos sol vull per defensor, en Vos mon cor se reposa, en pena tant llastimosa ma veu oireu, Senyor.

Vehent no'm so defensat, eixos enemichs creurian, y sempre se jactarian que per élls so aterrata.

No pugan, he dit, lograr de ma ruina alegria, pues m' insultan

cada dia que me veuhen vacilar.

Persó als flagells, Senyor, ab cor
rendit me preparo, posantme baix
vostre amparo en mon continuo
dolor.

Sempre jo meditaré de mon pe-
cat la torpesa, devant Vos ab sen-
cillesa reo me confessaré.

Pero mentres mos pecats jo ex-
pío cada dia, viuhen ab gran ale-
gria eixos enemichs malvats.

Aqueixa turba insolent de mes
en mes multiplica, y contra mi
fortifica son inich aborriment.

Perque so bo y lleal, de rabia
ella s' inflama y despedassa ma
fama, per lo be tornant lo mal.

Ah Senyor no 'us allunyeu; en
la pena que'm contrista, sempre
en Vos fixo ma vista; Deu meu,
no 'm desampareu.

Ajudame en tot instant, con-
servador de ma vida, feu que 'us
ame jo sens mida y sia sempre
constant.

Psalm. 50.

Misericordia, Senyor, per gran
sia ma ofensa, vostra pietat in-
mensa sobrepuja mon error.

Cuant major es la maldat, tanta
mes vol indulgencia: ab tota vos-
tra clemencia perdoneu, donchs,
mən pecat.

Si; dignias mos crims borrar ei-
xa clemencia profunda y ma cul-
pa tant inmunda encara molt mes
limpiar.

A mos ulls present tindré, Deu
meu, ma gran injusticia, ara co-
nech sa malicia y sempre la plo-
raré.

Contra Vos sol he pecat sens té-
mer vostra presencia; ¿y cuál será
ma sentencia per Vos sol sent ju-
dicat?...

Sempre just y victoriós sou, Deu
meu, en lo judici: ¡ah! siáu mes

prest propici! es cosa propia de Vos.

Es estrany ser criminal?.... nat
de origen infectada; per una culpa
malvada so molt inclinat al mal.

Deu! amau la veritat, crim se-
ria ma disculpa, es, confessó, per
ma culpa que contra Vos he pecat.

Habentme Vos descubert de vos-
tra sabiduria, y los secrets y la
via, major culpa tinch per cert.

Aspergiu donchs, Deu meu, del
hisop sant ab prestesa, limpiareu
ma torpesa, sent mes blanch que
la neu.

Vostra dolsa veu, Senyor, oiga
jo ab alegría; las virtuts que jo te-
nia reviurán dins lo meu cor.

No mireu, no, mos pecats; pro-
vocarian vostra ira: de dolor mon
cor suspira; feu donchs sian tots
borrats.

Ah! cuánt vil y afeat fonch mon
cor per ma torpesa! Dauli, Deu
meu, la puresa, jamay sia ma-
culat.

Mon esperit renoveu á fi sempre
Vos sol ame; y tot pensament in-
fame al instant d'ell allunyeu.

¿Seria jo repellit, Deu meu, de
vostra presencia?... ah! no conega
la ausencia de vostre Sant Esperit.

Digneu ferme recobrar vostra
pau alegre y santa, dau á mon
cor forsa tanta, que no puga va-
cilar.

Ensenyaré als inichs cuant son
dolsas vostras vías: sos crims plo-
rant tots los dias, se farán vos-
tres amichs.

A mon crim dau remissió, de
mas pasions deslliuransa: canta-
ré vostre alabansa, ó Deu de ma
salvació.

*Mes habent lo crim tancat mos
llavis fins avuy en dia: ¿cóm publi-
car podria per mi vostra pietat?*

Dignéu obrirlos Senyor; vostres
llaors á tota hora cantaré ab veu
sonora, adorantvos en mon cor.

Sacrifici sius fos grat, holocausto sius plauía, ah! Deu meu, ab alegria vos lo hauria inmolat.

Del cor humil y contrit, se que'us plau lo sacrifici; á ell vos mostrau propiei, may de Vos fonch repellit.

Mostrau bona voluntat á Sión desamparada: vehentla tant desolada useu de benignitat.

Puga redificar Jerusalem sas murallas, y en totas sas batallas dels enemichs triunfar.

Alashoras vos serán los nostres vots acceptables; y de víctimas agradables los altres redundarán.

Psalm. 101

Ab eixa bondat, Senyor, que vos es tant ordinaria, digneu ohir ma pregaria y los suspirs de mon cor.

Cuant affigit estaré no 'm deixeu en la tristesa, ajudaume ab

gran prestesa cuant jo vos invocaré.

*¿Qui jamay sens ser ohit invoca
vostra clemencia? Daume donchs
vostra assistencia vehentme tant
aflictit.*

Com per los ayres lo fum, mos
dias se desvaneixen; tots mos ossos
s' ennegreixen com llenya que 'l
foch consum.

Com herba per sol ardent tot
mon vigor se marchita: apenas
mon cor palpita per olvit del ali-
ment.

A forsas de gemegar no tinch
sino pell y ossa; crech baixar prest
á la fossa; tant me veig estenuar.

So al pelicá semblant cuant va
cridant en los boscos, y quietut
en llochs foscos, com l'auzell de
nit cercant.

Es dia per mi la nit, lo vetllar
me es ordinari, en lo lloch mes so-
litari sempre me estich escondit.

Mos enemichs cada instant de oprobis me carregaban, altres me lisonjeaban contra de mí conspirant.

Oprimit per tants dolors la cendra com pa menjaba, y també sempre mesclaba la mia veguda ab plors.

Qué trista situació! Del colmo de la grandesa me veig ara en la baixesa per la vostra indignació.

Com una sombra y vapor la mia vida es passada, com herba desarrrelada he perdut tot mon vigor.

No sou Vos així, Deu meu, com jo subjecte á mudansa; sempre digne de alabansa sou estat, sou y sereu.

Alseu donchs, ó Deu sant, mes no en vostre judici, habeu promés ser propici, ah! perqué diferint tant?

Ja es temps, sí, temps Senyor, que de Sión enviudada, per enemichs aterrada, restareu lo esplendor.

Ah! tots cuants som desterrats,
sentits plorám sa ruïna, y nostre
amor nos inclina ser en ella con-
gregats.

Pobles gentils admireu de nos-
tre Deu la grandesa, de son poder
la riquesa reys de la terra temeu.

Per excés de sa bondat, ja veig
Sión construïda, ja se mostra cir-
cuïda de gloria y magestat.

Siau Deu meu benehit; dels que
están en la tristesa y humils en sa
pobresa la veu Vos habeu ohit.

Qu'en l'altre generació sia escri-
ta eixa historia, que'l poble nou
esta gloria cante sens intermissió.

Perque Deu del alt del Cel, ve-
hent sa Sión amada en captivitat
posada, ha mostrat amor y zel.

Que per sa gran pietat ha aliviat
sas penas, romput totas sas cade-
nas, los fills dels morts deslliurat.

Jerusalém cantarà eixa felís des-
lliuransa; Deu meu, de vostra ala-
bansa tot Sión ressonará.

Ea donchs pobles y reys, á vista de un tal portento vindreu junts ab gran contento subjectantvos á sas lleys.

Ah! he dit tot confortat vehent semblants alegrías; mon poch número de dias feu me sia anunciat.

Mos anys son á mitja flor, y 'ls vostres, Senyor, sens mida; digneus allargar ma vida per servirvos ab fervor.

Y si per la trista mort no veig eixa deslliuransa, en la benaventuransa dels Sants sia jo consort.

La terra que habitam primera-ment vos criareu; y al mateix instant formareu eixos cels que admirám.

En Vos tot es permanent; perdrán ells sa hermosura, se fan vells com vestidura que se porta usualment.

Com mantos se mudarán y 'ls mudareu Vos un dia: mes vostre ser

no varia ni vostres anys passaran.

Mireu doncys lo poble amat y cumpliu vostra promesa: que ab pau y gran firmesa habite en eixa ciutat.

Feu que sens interrupcio de pare en fill vos servescan: tots vostres favors merescan en cualsevol ocasio.

Psalm. 129

Del profundo de mon cor anegat en l'amargura per captivitat tant dura á Vos he cridat, Senyor.

Ah Deu meu! no menyspréu la mia veu dolorosa; ab orella piadosa ma pregaria escolteu.

Si dels homens ab rigor vos observau tot delicte: per los reos quin conflicte! Qui los sostindrà, Senyor?...

Suau lley vos te lligat á sernos sempre propici; ja respiro, del suplici espero ser deslliurat.

Es en promesas fidel, diu que'l
perdó may lo cansa; en sa paraula
descansa mon cor sens ningun
recel.

Del matí fins á la nit tu Israël
donchs confia: no es no molt lluny
lo dia de ser del jou eximit.

¿Veus quant misericordiós es lo
Deu en qui esperas?... Ab tu lo-
grarás de veras un rescat mes que
copiós.

Si; los grillons ell romperá fa-
bricats per ta malicia; tot quant
deus á sa justicia piadós relaxará.

Psalm. 142.

Ah! en vostra veritat á ma veu
presteu oido; Deu meu quant en
vers Vos crido, mostreu vostra
pietat.

Nom judiqueu donchs Senyor,
ja se qu' en vostra presencia nin-
gú está en l' innocencia: moga ma
sort vostre amor.

¿No veheu com los inichs ab rabbia me persegueixen, y en humillarme insisteixen eixos malvats enemichs?

En un lloch obscur posat, com los morts en sepultura, sempre estich en la ternura, mon cor está conturbat.

Recurrent de mos passats las penas en la memoria, per tot clama la historia ser per Vos aliviats.

Sent en mas penas tan grans, com terra sens ser regada, estéril, inhabitada, envers Vos, also las mans.

Daume donchs, sens mes tardar, en mos mals, vostra assistencia: sento per sa vehemència, totas mas forsas faltar.

¿En mon desmay lo confor me refusarieu ara? ah! si me aparteu la cara me considero com mort.

Tingau, tingau pietat, y de mon cor la flaquesa conforteu ab gran

prestesa, pues en Vos he confiat.

Sí; mostreu, Deu piadós, cual deu ser la mia via, y siau sempre ma guia pues me dirigesch á Vos.

Sian inútils, Senyor, de mos enemichs los passos: no cayga jo en sos llassos, ah! concediume eix favor.

Y pues vos he invocat en est perill formidable, ensenyeume, Deu amable, á fer vostra voluntat.

Vos, bon Deu, me guiareu en vers ma patria querida, sempre forses en ma vida per vostre Nom me dareu.

Donchs á ma tribulació poseu fi per vostra gracia, de mos enemichs l'audacia aterreu sens dilació.

Si; servintvos ab fervor será total la ruina del que ab rabia se obstina en tribular mon cor.

AÑA. No vos recordeu, Senyor, de nostres delictes, ni dels de nostres pares, y no exerciu en nosal-

tres vostra venjansa per nostres
pecats.

LLETANIAS DELS SANTS

Senyor, tingau pietat de nosaltres.
Jesucrist, tingau compassió de
nosaltres.

Senyor, tingau pietat de nosaltres.
Jesucrist, ohiunos.

Jesucrist, escoltaunos.

Pare celestial, que sou verdader
Deu, tingau pietat de nosaltres.

Fill y redemptor del mon, que sou
Deu, tingau pietat de nosaltres.

Esperit Sant, que sou Deu, tingau
pietat de nosaltres.

Santíssima Trinitat, que sou Deu,
tingau pietat de nosaltres.

Santa Maria,

Santa Mare de Deu,

Santa Verge de las verges,

Sant Miquel,

Pregau per
nosaltres.

Sant Gabriel,
Sant Rafel,
Sants Angels y Arcangels,
Sants Ordres y Esperits bena-
venturats,
Sant Joan Baptista,
Sant Joseph,
Sants Patriarcas y Sants Pro-
fetas,
Sant Pere,
Sant Pau,
Sant Andreu,
Sant Joan,
Sant Jaume,
Sants Apóstols y Sants Evan-
gelistas,
Sants Deixebles del Senyor,
Sant Esteve,
Sant Llorens,
Sant Vicens,
Sants Martirs,
Sant Silvestre,
Sant Gregori,
Sant Agustí,

Sants Pontífices y Confessors,

Sants Doctors,

Sant Antoni,

Sant Benet,

Sant Domingo,

Sant Francesch,

Sants Sacerdots y Sants Religiosos,

Santa Maria Magdalena,

Santa Inés,

Santa Cecilia,

Santa Catarina,

Santa Agata,

Santa Anastasia,

Sants y Santas de Deu, siau nostres intercessors.

Siaunos favorable, perdonauos,

Senyor.

Siaunos favorable, escoltauons,

Senyor.

De tot mal, deslliurauons, Senyor.

De tot pecat, deslliurauons, Senyor.

De la mort eterna, deslliurauons,

Senyor.

PREGAU

PER NOS ALTRES

- Per lo misteri de la vostra santa encarnació, deslliuraunos, Senyor.
- Per vostre adveniment, deslliuraunos, Senyor.
- Per vostre naixement, deslliuraunos, Senyor.
- Per vostre baptisme, y per vostre sant dejuni, deslliuraunos, Senyor.
- Per vostra creu y per vostra passió, deslliuraunos, Senyor.
- Per vostra mort y per vostre sant sepulcre, deslliuraunos, Senyor.
- Per vostra santa resurrecció, deslliuraunos, Senyor.
- Per vostra admirable Ascensió, deslliuraunos, Senyor.
- Per la vinguda de vostre sant Esperit consolador, deslliuraunos, Senyor.
- En lo dia del judici, deslliuraunos, Senyor.
- Encara que siám pecadors, oíunos.
Vos pregám de mantenirnos dins

- vostra sagrada religió, oíunos.
Vos pregám de fortificarnos, y de
mantenirnos en la santedat de
vostre servey, escoltaunos, Se-
nyor.
- Vos pregám de recompensar tots
los nostres benefactors, y do-
narlos los bens eterns, escol-
taunos, Senyor.
- Vos pregám de donarnos y de con-
servarnos los fruits de la terra,
escoltaunos, Senyor.
- Vos pregám de concedir lo etern
repós á tots los fiels que son
morts, escoltaunos, Senyor.
- Senyor, vos pregám de escoltar
nostras veus.
- Anyell de Deu, que esborrau los
pecats del mon, perdonauos,
Senyor.
- Anyell de Deu, que esborrau los
pecats del mon, escoltaunos,
Senyor.
- Anyell de Deu, que esborrau los

pecats del mon, tingau pietat
de nosaltres.

Jesucrist, oíunos.

Jesucrist, escoltaunos.

Senyor, tingau pietat de nosaltres.

Jesucrist, tingau pietat de nosal-
tres.

Senyor, tingau pietat de nosaltres.

Pare nostre, Ave Maria y Gloria.

ORACIÓ

O Deu de misericordia, per vos-
tra prompte bondat infinita sem-
pre sou á fernos gracia y á perdo-
nar, rebeu favorablement nostras
pregarias, y feu que las cadenas
invisibles del pecat que lligan
nostras ànimes y de vosaltres ser-
vidors, sian desfetas per lo poder
de vostra gran misericordia infi-
nita. Així sia.

SENTIMENTS DE LAS ÀNIMAS DEL PURGATORI

O mortals, y viadors!
que tant olvidats viviu:
à las ànimas ohiu,
que cridan: ay que dolor!

Ay! catòlichs cristians
que excessivas son las penas
patim en estas cadenes
lligadas de peus y maus:
Lliuraunos de aquest rigor,
puig es cert poder teniu: etc.
Es aquest foch tant terrible,

que una centella no mes
cremaria lo demés
qu'es en lo mon combustible:
Lo de aqui es mort ardor,
aquest es incendi viu: etc.

Penas, martiris tormentos,
se pateixer en lo mon,
junts sombra d' estos no son,
sí, figuras aparents:
Com en lo fornal lo or
estám com lo Sabi diu: etc.

Apar un torment etern
no veurer á Deu la cara;
es una pena tant rara,
semblant á la del infern:
Est es lo trevall major
segons lo sant Job escriu: etc.

¡Ay fills! ¿cóm sou tant ingratis?
¡ay pares! ¿cóm sou tant cruels?
¡ay germans! ¿cóm sou infiels?
marits, mullers descuidats:
Amichs, donaunos favor
puig no ho fa lo parentiu: etc.
¡Ay marmesors! ¡ay hereus!

que los bens anau gastant,
los sufragis retardant
fentvos sort á nostras veus:
No sieu de ells testador!
feu lo be ans no moriu: etc.

¡Ay ministres del Altíssim!
no siau també ingrats,
puig sou nostres advocats,
enviaunos lo riquíssim,
infinit y gran tresor
del Senyor á qui serviu: etc.

Almoynas, oracions,
missas, visitas de altar,
confessar y combregar,
penitencias y perdons,
vos suplicám per amor
de Jesús, fill de Deu viu: etc.

Ditxosa será la sort
dels quens donáu adjutori
per eixir del Purgatori
os valdrém en vida y mort:
Del judici lo furor
templareu si quant viviu: etc.

Lo Arcángel Sant Miquel

lo descans nos afiansa,
puig lo pes de la balansa
nos eleva fins al cel:
Será nostre protector
si aquestos Salms llegiu: etc.
Y. *Domine exaudi orationem meam.*
R. *Et clamor meus ad te veniat.*

OREMUS

*Deus, cui proprium est misereri
semper et parcere; suscipe depreca-
tionem nostram, ut nos, et omnes
familios tuos, quos delictorum cate-
na constringit miseratio tuæ pietat-
is clementer absolvat.*

Per Christum: etc.

FI.

SISTEMA DE LECTURA PUBLICA
DE CATALUNYA

1310312913

